

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ad annum Christi 1563

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118618

§. 19. Melitensis Orator in Generali Congregatione exceptus, ac de Sacramento Matrimonii suam sententiam edicens.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66653](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66653)

Sæcul. XVI.
A.C. 1563.

autem hujus rei fama per Mediolanen-
sem ditionem percrebuit, cum illico
nonnulli ad indignationem, alii autem
ad terrorem, ac faniores ad seditionem
concitarentur, quamvis vero illis pro-
poneretur, hujus Tribunalis iudices
nequaquam Hispanos, sed natione Ita-
los fore, qui minori severitate uteren-
tur, nihilominus hi quoque sua aucto-
ritate abufuri credebantur, atque exem-
pla, quæ vel oculorum, vel aurium
testimonio erant comprobata, magis
adhuc mali timorem augebant. Deni-
que tam crebræ audiebantur indigna-
tiones, ut illæ tandem ad communem
Mediolanensium seditionem spectare
timerentur: unde ad præcavendum
ejusmodi malum Pontifex concessam
facultatem revocabat, atque hoc Tri-
bunal erigi non permittebat.

§. XIX.

*Melitenfis Orator in generali Con-
gregatione exceptus, ac de Sa-
cramento Matrimonii suam
sententiam edicens.*

Die septima Septembris generalis ha-
beatur Patrum conventus, in
quo præprimis Orator Melitenfis exci-
piebatur, ubi eidem ultimus locus post
Ecclesiasticos Principum Laicorum Ora-
tores,

*Pallav. c. 8.
n. 7. & 9.
Pfal. p. 399.*

Sæcul. XVI
A. C. 1563.

tores, seu post Episcopum Cortonensem assignabatur, & postea recitabatur Pontificis diploma, quo Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Antistitum jura illæsa servabantur.

Porro hic Melitensis Orator vocabatur Martinus Royas, qui ita perorabat: „Supremus Ordinis mei Magister haud citius Oratorem Tridentum ablegare poterat, eo quod rumor ubique infunderet, quod Turcarum classis immineret, ac Dragutes Pirata suam rabiem in Insulam nostram effundere minitaretur.„ Postea de suo Ordine sermonem ingerens, illius antiquitatem, privilegia, expeditiones bellicas, & Religionis studium extollebat, simul pollicitus, quod totus Ordo eundem quoque fidei Zelum semper exercere paratus sit. Ad hæc Synodi Promotor respondit, quod Synodus supremi Magistri excusationem, ac fidei suæ promissum ratum habeat.

His peractis rursus de matrimonii Sacramento agebatur, ubi præcipuus disputationis cardo circa matrimonia clandestina vertebatur: ut vero decretum circa illa facilius perfici posset, alia proponebatur formula, in qua lex, que ejusmodi connubia prohiberet, his verbis restringebatur: „nisi tamen Episcopus opportunum censeret, matrimo-

„nium

matrimonium publice contractum coram Ecclesia cum aliquo impedimento, quod sine scandalo detegi non posset, iterandum postea, eodem impedimento sublato, sine testibus: declarat præterea Sacrosancta Synodus, matrimonium, ac sponsalia contracta coram tribus testibus, probari posse per duos illorum, aut per aliam legitimam probationem.

§. XX.

Decretum circa matrimonia Filiorum familias rursus correctum.

Postea decretum, quod matrimonia Filiorum familias concernebat, rursus corrigebatur, licet vero certa ætas, sicut in priori forma, exigeretur, nimirum in maribus annus decimus octavus, & decimus sextus in foeminis, adjectum tamen est, opus esse consensu Patris, aut avi paterni Catholici: sed adhuc aliquo moderamine leniebatur, hæc necessitas, ut tunc, si illi licet rogati, dissentirent injuste, aut diutius absentent, contractus celebraretur cum Ordinarii facultate: denique præcipiebatur, ut ea decreta singulos obstringerent post diem a prima promulgatione trigesimum.

*Pattav. c. 8.
num. 10.*

§. XXI.